

Publicerad 2013-02-17 22:56 av smultronbergen

Internationalens sängar

döm mig inte se mig

inte möjligt kved det kloka

gömd under individualismens
tidevarv

under individuella löner tittar de
fram. Väser de om kollektivet

Han tog sin ådriga underarm
lätt placerad över hennes höfters
rundade kant

Kvinna. Man. I ett individuellt
av konsten outvecklat land

skriker vi oss hesa

lyckan smeker med försiktighetens
kroppsdela

det förgörande vrider våldet

balansen tar vid där det känns

där kärlek bränns

Hon älskade men älskar än

det som ännu inte hänt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten